

การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย
เป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
Construction of Learning Package Developing Writing Skills for Chinese
Students Learning Thai as a Second Language,
Chiang Rai Rajabhat University

นางสาว Gan Lu

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ยุพิน จันทร์เรือง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี เท่งตระกูล

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ มคอ.3 รายละเอียดของรายวิชาและแผนบริหารการสอน แบบฝึกทักษะการเขียน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 44 คน ซึ่งยังศึกษาอยู่ที่คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยวีซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ของแบบฝึกทักษะการเขียน ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ผลการศึกษา พบว่า

การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย เป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยฉู่ฉิง ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มใหญ่ โดยรวมมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 90.48/82.09 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยวีซี ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรโดยรวมมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 91.86/86.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ส่วนการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียน ก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยวีซี ก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.16 คิดเป็นร้อยละ 64.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.27 และหลังใช้แบบฝึกทักษะ การเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.62 คิดเป็นร้อยละ 86.61 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.37 มีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 15.46 คิดเป็นร้อยละ 22.08 อีกทั้งผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เมื่อใช้แบบฝึกทักษะแล้วในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55

คำสำคัญ แบบฝึกทักษะการเขียน, นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

Abstract

The purposes of this study were: 1) to construct and investigate the efficiency of the learning package developing writing skills for the 1st year Chinese students learning Thai as a second language, Chiang Rai Rajabhat University, against the efficiency standard 80/80 criteria; 2) to compare learning achievement of these students between pre and post implementation of the constructed learning package; and 3) to examine the students' satisfaction towards the use of the constructed learning package. Research instruments were TQF3, course description, instructional plan, learning package developing writing skills, achievement test, and satisfaction assessment form. Population was 44 Chinese students in Thai Language and Culture Program, Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University in their 1st year, 2nd Semester of B.E. 2557 while they were studying at Yuxi Normal University, China. Data analysis involved efficiency assessment of the constructed learning package (E1/E2), mean (μ), and standard deviation (σ).

The efficiency assessment (E1/E2) of the implementation of the constructed learning package developing writing skills for 1st year Chinese students learning Thai as a second language at Chuxiong Normal University was 90.48/82.09 which was higher than the 80/80 standard criteria. For the 1st year Chinese students learning Thai and a second language at Yuxi Normal University, the efficiency results of the implementation of the constructed learning package was 91.86/86.61 which was also higher than the 80/80 standard criteria. Regarding the comparison of learning achievement, the mean score of the achievement was 45.16 accounting for 64.51% and standard deviation at 14.27 for the pre-implementation; however, the mean score of the post implementation was 60.62 accounting for 86.61% and standard deviation at 8.37. Accordingly, the developmental value equated to 15.46 accounting for 22.08%. In addition, students' satisfaction assessment results towards the use of the constructed learning package, in overall, showed that the students held their satisfaction mean score at the highest value at 4.55.

Keyword Writing Skills Exercises, Chinese Students Learning Thai as a Second Language

บทนำ

ภาษาไทยนับว่าเป็นภาษาหนึ่งที่มีความน่าสนใจ เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศศูนย์กลางในประชาคมอาเซียน (ASEAN) ทั้งด้านคมนาคม การศึกษา เศรษฐกิจ ซึ่งจากการสำรวจเมือง เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2552 ผู้เรียนรู้ภาษาไทยที่เป็นภาษาที่สอง มีจำนวนมากมายโดยประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีนักศึกษาที่สนใจภาษาไทยมากที่สุด โดยเฉพาะมณฑล กวางซี มีนักเรียนเกือบ 3,000 คน ที่เรียนภาษาไทยในประเทศจีน จากจำนวนนักศึกษาชาวจีนที่ไปเรียนเมืองไทยมากกว่า 10,000 คน ส่วนทั่วโลกมีนักศึกษาต่างชาติมาเรียนภาษาไทยกว่า 30,000 คน โดยรัฐบาลไทยมีนโยบายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค และต้องการเพิ่มจำนวนนักศึกษา ต่างชาติให้เข้ามาเรียน ในประเทศไทยให้เพิ่มขึ้นเป็น 100,000 คน

พุทธศักราช 2557 รัฐบาลไทยได้กำหนดแผนงานโครงการต่างๆ ที่จะมาพัฒนาสถานศึกษาทุกระดับ ทั้งโรงเรียน นานาชาติ สถานศึกษาอาชีวศึกษา อุดมศึกษาไว้ เพื่อรองรับนักศึกษาชาวจีนที่จะเข้ามาศึกษาในประเทศไทย (บัลลังก์ โรหิตเสถียร และนงศิริณี โมสิกะ, <http://www.moenews.net/index>, 2552)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีโครงการร่วมมือกับมหาวิทยาลัยยวีซี (YuXi Normal University) มณฑลยูนนาน ซึ่งอยู่ภาคใต้ของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยจัดทำหลักสูตรระดับปริญญาตรี ได้แก่ หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย จัดการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2549 เป็นต้นมา โครงการนี้เรียกว่า โครงการ 2+2 โดยนักศึกษาจะเรียนพื้นฐานภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยยวีซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนสองปี และมาเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายอีกสองปี ในปีพุทธศักราช 2549

ถึงปีพุทธศักราช 2554 รับนักศึกษา จำนวน 3 รุ่น รุ่นแรก มีนักศึกษา 47 คน รุ่นที่สองมีนักศึกษา 60 คน รุ่นที่ 3 มีนักศึกษา 38 คน จากปีพุทธศักราช 2555 จนถึงปีนี้ รับนักศึกษาปีละ 1 รุ่น รุ่นละประมาณ 30 กว่าคน นักศึกษาจีนที่เรียนจบจากหลักสูตรนี้ เกือบทุกคนมีงานทำ เช่น ล่าม ครูสอนภาษาจีน หรือพนักงานขาย จึงเป็นจุดดึงดูดใจให้นักศึกษาจีนสนใจมาเรียนภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง (มหาวิทยาลัยยวี่ซี, 2556 : 85)

หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ประเพณีวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทย และ ภาษาไทยในรายวิชาภาษาไทย ศึกษาเกี่ยวกับทักษะภาษาไทย ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ในทักษะการเขียน ศึกษาเกี่ยวกับ การเขียนสะกดคำ การเขียนประโยค และการเขียนข้อความ ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญ ดังที่ทองเทพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 14) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่าทักษะการเขียน เป็นเครื่องมือสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคมเป็นเครื่องมือวัดความเจริญทางด้านอารยธรรมทางภาษาของมนุษย์และเป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์ และเป็นเครื่องมือ ในการศึกษา ค้นคว้าของนักเรียนรวมทั้งเป็นเครื่องจรรโลงใจแก่สังคมมนุษย์ ที่ให้ความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย

จากการสำรวจคะแนนการสอบ CRRU-Thai Test 4 (ภาษาไทยระดับ 4) ซึ่งเป็นข้อสอบของผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายกำหนดเกณฑ์ให้นักศึกษาสอบผ่านก่อนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2553 พบว่า นักศึกษาจีนผ่านข้อสอบการฟัง ร้อยละ 83 ผ่านข้อสอบการอ่านเท่ากับ ร้อยละ 70 และผ่านข้อสอบการเขียนเพียง ร้อยละ 43 (มหาวิทยาลัยยวี่ซี, 2553 : 98) และปีพุทธศักราช 2554 พบว่า นักศึกษาจีนผ่านข้อสอบการฟัง ร้อยละ 85.2 ผ่านข้อสอบการอ่านเท่ากับ ร้อยละ 77.3 และผ่านข้อสอบการเขียน ร้อยละ 48 (มหาวิทยาลัยยวี่ซี, 2554 : 107) ซึ่งแสดงว่า การเขียนเป็นเรื่องที่มีปัญหามากที่สุดสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ผลงานของนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ด้านการเขียนคำ และประโยค พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง เช่น คำว่า “โอกาส” เขียนเป็น “โอกาด” คำว่า “เด็ก” เขียนเป็น “เด็ด” คำว่า “ใกล้” เขียนเป็น “ก๊ลาย” คำว่า “แผ่น” เขียนเป็น “แผน” และคำว่า “ฟัง”

เขียนเป็น “ฝั่ง” เขียนประโยคไม่เป็นประโยค เช่น พ่อฉันกลับบ้านไม่(พ่อฉันไม่กลับบ้าน) ฉันมีสีแดงเสื้อ (ฉันมีเสื้อสีแดง) สอดคล้องกับงานวิทยานิพนธ์ของชนิกา คำพุ่ม (2545 : 1) ซึ่งพบว่า การใช้ภาษาไทยด้านการเขียนของนักศึกษาจีนมีความบกพร่องในการเขียนพยัญชนะติดมากที่สุด เช่น เด็ก เขียนว่า เต็ด เรียน เขียนว่า เรียร สวัสดิ์ เขียนว่า สวัสดิ์ รองมาก็คือเสียงสั้นเขียนเป็นเสียงยาว เช่น โอ เขียนว่า อาย อายู เขียนว่า อะยู เป็นต้น ระดับที่สาม คือ การใช้คำผิด ใช้คำไม่เหมาะสม ไม่รู้จักชนิดของคำ นำคำนามใช้เป็นคำกริยา คำขยายกับคำถูกขยายสลับที่ เป็นต้น

ปัญหาดังกล่าวอาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น ความยุ่งยากในการเขียนสะกดคำหรือการแต่งประโยค เนื่องจากผู้เรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้เขียนคำเหล่านั้น หรือมีประสบการณ์การใช้คำผิด และไม่มีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการแต่งประโยค โครงสร้างประโยคและรูปประโยค โดยเลียนแบบจากป้ายประกาศ ร้านค้า สื่อมวลชน การไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำที่เขียน เขียนสะกดคำผิดตามการออกเสียง อิทธิพลของภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ รวมไปถึงผู้เรียนขาดความสนใจ ขาดการสังเกต ตลอดจนขาดการฝึกฝนจนเป็นผลให้การเขียนสะกดคำผิดอยู่เสมอ นอกจากนี้อาจเป็นเพราะคำ ประโยค ในภาษาไทยมีลักษณะการประสมคำหลายรูปแบบทำให้จดจำยาก การใช้ภาษามีกฎเกณฑ์ไม่ตายตัว รวมถึงความเชื่อแบบผิดๆ ว่าการเขียนคำที่ถูกต้องตามหลักภาษาเป็นสิ่งที่ไม่ทันสมัย ดังนั้นปัญหาเรื่องการเขียนสะกดคำ การแต่งประโยคให้ถูกต้องจึงเป็นปัญหาที่ควรเร่งแก้ไข เพราะว่าการเขียนคำและประโยค เป็นหลักการพื้นฐานของการเรียบเรียงข้อความให้ได้ใจความสมบูรณ์ การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนได้รวดเร็ว ถูกต้อง ทั้งจะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่ผู้อ่านด้วย นอกจากนี้การเขียนที่ถูกต้องยังจะช่วยให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเองทุกครั้งที่เขียน หรืออธิบายความเห็นของตนด้วยถ้อยคำที่ถูกต้อง สละสลวยยิ่งขึ้น

การแก้ปัญหการเขียนสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่เกิดขึ้นสามารถแก้ไขโดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนได้หลายวิธี เช่น การจัดกิจกรรมให้นักศึกษารู้จักคำ ประโยคมากขึ้นการใช้สื่อประกอบการอธิบายความรู้ที่นักศึกษาไม่เข้าใจการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือและการใช้แบบฝึกทักษะ เป็นต้น

ในที่นี้ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้แบบฝึกทักษะเหมาะสมกับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมากที่สุด

เนื่องจากนักศึกษาจีนได้ฝึกทักษะการเขียนในรูปแบบต่างๆ อย่างหลากหลาย ทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียน จดจำและ ทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเองจนเข้าใจ ได้ฝึกปฏิบัติซ้ำๆ จน เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียน เกิดทักษะและมีความรู้ ความเข้าใจดีขึ้นส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น เนื่องจากแบบฝึกทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือการเขียนที่มุ่ง ให้ผู้เรียนฝึกทำด้วยตัวเอง เพื่อจะได้มีความชำนาญหลังจากที่ การเรียนรู้เนื้อหาในทฤษฎีไปแล้ว ดังที่ดวงใจ ไทยอุบุญ (2552 : 17) กล่าวว่า ทักษะการเขียนเกิดจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ต้องใช้เวลาฝึกนานพอสมควร จึงจะเกิดความชำนาญและต้อง ฝึกให้ถูกวิธีและถูกหลักเกณฑ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ การเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียน ก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับ นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียน ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย เมื่อใช้แบบฝึกทักษะการเขียนแล้ว

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพ สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. ทราบผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทักษะการ เขียนของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษา ไทยเป็นภาษาที่สอง ปีที่ 1 มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย ที่มี ต่อแบบฝึกทักษะการเขียน
4. ได้แนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียน สำหรับ นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
5. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่ เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสำหรับ นักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนจะมีความแตกต่างกัน โดยหลังใช้แบบฝึกทักษะการ เขียนสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
3. นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการ เขียน ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย ในระดับพอใจมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 44 คน ซึ่งยังศึกษาอยู่ที่คณะภาษาต่างประเทศ มหาวิ ทยาลัยวชิร ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

เนื้อหา ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ทักษะการเขียนใน รายวิชา พื้นฐานภาษาไทย 2 (Fundamental Thai) ที่กำหนด ให้นักศึกษาศึกษาหลักการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและฝึกปฏิบัติทักษะทาง ภาษาในระดับต้น สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย กลุ่มวิชา ภาษาและการสื่อสาร หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พ.ศ. 2554

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่ เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ได้แก่
- แบบฝึกชุดที่ 1 เรื่อง คำ
- แบบฝึกชุดที่ 2 เรื่อง การใช้คำ
- แบบฝึกชุดที่ 3 เรื่อง ประโยค
- แบบฝึกชุดที่ 4 เรื่อง รูปประโยค

2. มคอ.3 รายละเอียดรายวิชา และแผนบริหารการสอน เรื่อง ทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 4 แผน รวมเวลาทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ทักษะการเขียนของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 70 คะแนน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 15 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยตามกระบวนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยโดยกำหนดรูปแบบซึ่งมีรายละเอียดเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์
2. ขั้นตอนออกแบบ
3. ขั้นพัฒนา
4. ขั้นทดลองใช้
5. ขั้นประเมิน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บและรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียน ก่อนเรียน
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน จำนวน 4 ชุด ควบคู่กับ มคอ.2 รายละเอียดของรายวิชา และแผนบริหารการสอน จำนวน 4 แผน รวมใช้เวลา 24 ชั่วโมง
3. ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียน ซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน
4. ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียน
5. รวบรวมข้อมูลการวิจัยเพื่อจัดการกระทำเป็นข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัยต่อไป

การจัดทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยวิเคราะห์แบบประเมินคุณภาพของแบบฝึก

ทักษะจากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะโดยใช้สถิติ E1 / E2 โดย E1 จากค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และแบบทดสอบทักษะการเขียน หลังเรียนของทุกชุด จำนวน 4 ชุด และ E2 จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียน หลังเรียน จำนวน 1 ชุด

2. เปรียบเทียบคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (μ) ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

4. แปลผลและนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยอุบล ซึ่งเป็กลุ่มทดลองกลุ่มใหญ่ โดยรวมมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 90.48/82.09 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยยวี่ชี ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรโดยรวมมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 91.86/86.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียน ก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ซึ่งเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยยวี่ชี ก่อนใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.16 คิดเป็นร้อยละ 64.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.27 และหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.62 คิดเป็นร้อยละ 86.61 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.37 มีคะแนนพัฒนาการเท่ากับ 15.46 คิดเป็นร้อยละ 22.08

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย ราชภัฏ เชียงราย ซึ่งเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยยวี่ซี เมื่อใช้แบบฝึกทักษะ แล้ว โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55

การอภิปรายผล

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทั้ง 4 ชุดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.86/86.61 สูงกว่าเกณฑ์ $E1/E2 = 80/80$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแบบฝึก ทักษะการเขียนที่จัดทำขึ้นผ่านกระบวนการและขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ และมีวิธีการที่ถูกต้อง กล่าวคือ มีการศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2552 นำมาสร้าง มคอ. 3 รายละเอียดของรายวิชา และแผนบริหารการสอน และผ่านการตรวจ จากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข และมีการทดลองใช้เพื่อให้แบบฝึกทักษะ การเขียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งสอดคล้องกับสุนทร สันธพานนท์ (2551 : 9) ที่กล่าวว่า ในการสร้างแบบฝึกทักษะควรศึกษาหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร แล้ววิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ วิเคราะห์เนื้อหา จัดทำโครงสร้างและชุดฝึกในแต่ละชุด ออกแบบแบบฝึกทักษะมีรูปแบบที่หลากหลายและน่าสนใจ อีกทั้งนำแบบฝึกที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญตรวจและนำไปทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องก่อนนำไปใช้จริง และสอดคล้อง กับฉวีวรรณ กิรติกร (2545 : 11) ที่กล่าวว่า แบบฝึกที่สร้างควรสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการและลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน เด็กที่เริ่มเรียนมีประสบการณ์น้อยจะต้องสร้างแบบฝึกที่น่าสนใจและสนใจให้ผู้เรียนด้วยการเริ่มจากข้อที่ง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียน มีกำลังใจในการฝึก

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบุศรินทร์ ไชยทน (2555 : 98 - 101) ที่ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่จันวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36 เชียงราย-พะเยา ซึ่งพบว่า มีประสิทธิภาพ 82.17/85.14 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และสอดคล้องกับเกรียงไกร ราวิชัย (2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะทางภาษาไทย เรื่องประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานพื้นที่การศึกษาเชียงราย พบว่า

แบบฝึกเสริมทักษะทางภาษาไทย เรื่องประโยคสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.78/88.43

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 44 คน ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรพบว่า นักศึกษาจีนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่านักศึกษาจีนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เหตุผลที่ทำให้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาจีนมีความตั้งใจ และความพยายามในการเรียนภาษาไทย และแบบฝึกทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรูปแบบหลากหลาย มีคำชี้แจงง่ายๆ สั้นๆ และมีตัวอย่างแสดงวิธีการจัดกิจกรรมเริ่มจากง่ายไปหายาก นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540 : 33) ที่กล่าวว่า แบบฝึกจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสนทนสามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตัวเองได้และนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ ซึ่งจะมีผลให้เกิดความชำนาญ อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัฒนา เสนนอก(2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะทางภาษา เรื่อง การเขียนสะกดคำแม่ตราตัวสะกด แม่กด เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะพร่องทางเรียนรู้ พบว่าความสามารถของนักเรียนได้พัฒนาขึ้น โดยก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 30 และหลังเรียนได้ร้อยละ 86.66 และสอดคล้องกับงานวิจัยของเกรียงไกร ราวิชัย (2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ภาษาไทยเรื่องประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.53 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 15.24

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงรายซึ่งเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยยวี่ซี เมื่อใช้แบบฝึกทักษะแล้ว โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาจีนที่

เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาจีนได้ดี มีภาพประกอบน่าสนใจการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายมีการสร้างความสนใจ สนทนาซักถาม มีสื่อประกอบการเรียน นักเรียนได้ปฏิบัติจริงนักเรียนได้ฝึกย้ำซ้ำๆ นักศึกษามีความกระตือรือร้นสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ความร่วมมือในการจัด กิจกรรมเป็นอย่างดีซึ่งสอดคล้องกับ ศุภสิริ โสมาเกต (2544 : 155) ที่มีแนวคิดว่าการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงทำให้นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจในระดับพอใจมากที่สุด ทั้งนี้ยัง พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร วงศ์ทาเครือ (2550 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักศึกษาระดับชั้นปวช.2 สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ห้อง EL 202 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า หลังจากใช้แบบฝึกทักษะ แล้วนักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำโดยรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้อง กับงานวิจัยของบุศรินทร์ ไชยทน (2555 : 98 - 101) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่จันวิทยาคมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36 เชียงราย-พะเยา ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนอยู่ในระดับการประเมินเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ในระดับความพอใจมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศให้นักศึกษาได้มีแรงจูงใจ และแรงกระตุ้นให้ตนเองเรียนรู้ไปตามสติปัญญาและความสามารถของตนเอง ไม่ควรเร่งให้นักศึกษาเรียนเนื้อหามากเกินไป
2. ครูผู้สอนควรศึกษารายละเอียดของการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนให้เข้าใจก่อนนำแบบฝึกทักษะการเขียนไปใช้สอน
3. ครูผู้สอนควรปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรโดยไม่ยึดติดกับเนื้อหาที่นำมาจัดกิจกรรม ซึ่งจะสามารถตอบสนองพัฒนาการและความสนใจของผู้เรียนได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะบูรณาการสอนรูปแบบอื่นๆ บ้าง
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นกับวิธีการสอนแบบอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- เกรียงไกร ราวิชัย. (2550). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่องประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย.
- ฉวีวรรณ กิตติกร. (2545). การส่งเสริมทักษะการคิดคำนวณในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพอยท์.
- ชนิกา คำพุด. (2545). การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2552). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า.
- นภาพร วงศ์ทาเครือ. (2555). ผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยของ นักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ห้อง EL 202 วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ. เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยีพายัพและบริหารธุรกิจ.

- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยากเรื่องเปิดท้ายสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- บัลลังก์ โรหิตเสถียร และ นงศิริณี โมลีกะ. <http://www.moenews.net/index>. 2552.
- บุศรินทร์ ไชยทน. (2555). การใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นมัธยมศึกษา
เขต 36 เชียงราย-พะเยา. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. เชียงราย.
- มหาวิทยาลัยยวี่ซี. (2553). รายงานประจำปี 2553 มหาวิทยาลัยยวี่ซี. มหาวิทยาลัยยวี่ซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน.
_____. (2554). รายงานประจำปี 2554 มหาวิทยาลัยยวี่ซี. มหาวิทยาลัยยวี่ซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน.
_____. (2556). เอกสารสมัครนักศึกษาใหม่ปี 2556. มหาวิทยาลัยยวี่ซี ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน.
- วัฒนา เสนนอก. (2550). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะทางภาษา เรื่องการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด แม่กด เพื่อพัฒนา
ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้. (การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหา
บัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพมหานคร.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหา
บัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2551). การวัดผลการศึกษา. ภาพสนธิ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.